

irregulā cōstitui. si qđ sit tollerabilius estimari. Nā secundū
uerā cognitionē nihil magis ei cōgruit. qđ penitentiā gessit.
quā castitas p̄seuerans & mētis & corporis. Ex concilio.

Hic qui p̄ scām religionis p̄fessionē apostatant a relatiōe.
& ad scām redeunt. & post modū poenitentiāe remedia
n̄ requir̄ sine penitentiā cōmunionē penitus non accipiant.

xxxiii.

Quos aā iubem̄ ad clericatus officiū non admitti. & qui cūq;
ille ē p̄ penitentiā habitū secularē n̄ presumat qđ si sumpserit
ab ecclā alieni efficiatur. Ex cōcilio. Toletano.

xxxv.

Antiquissimi & sanctissimi patris ē sententia pape leonis ut is
qui in & aetate adulescentiē positus. dū mōtis famulat casū pue
nerit ad penitentiē remediū. Si forte coniugatus fuerit in
continens ne postea adulterii incurrat lapsū redeat ad pris
tinū coniugiū. quousq; possit adipisci temporis maturitate
continentiē statū. Quod nos sic de uiris & de feminis equomo
do censem̄ non quidē generalit̄ & legitime p̄ceptū. Sed con
stat a nob̄ p̄ humana fragilitate indultū. Cadūtaxat ratione
ut si is qđ penitentiē non est legib; dedit̄ ante ab hac uita discesserit
quā ex consensu ad continentia ex fuerit regressus. sup̄ statū
liceat denuo ad uxorios transire amplexus. Si aut̄ illius uita
destiterit sup̄ fies quā accip̄ benedictionē penitentiā. Nubat
si se continere non potest & alterius consortio fruatur uxoris.

femine ex remanserint destitute que viros proprios aut
interemptos putarent. aut nunquam ad munitionem crederent
liberandos & malorum coniugium solitudine cogente transierint.
Cumque nunc flatu rerum auxiliante domino nonnulli ex quibus putaba-
nt posse remanere. merito caritas tua videtur ambigere
quod de mulieribus que aliis iuncte sunt viris a nobis debeat ordi-
nari. Sed quoniam scriptum ad domino iungitur mulier viro.
Et iterum preceptum agnouimus ut quod deus iunxit homo non se-
pare. necesse est ut legitimarum federa nuptiarum rede-
nte granda credamus & remotis malis que hostilitas in-
iungit unicuique. id quod legitime habuit reformetur. omni studio
percurandum est ut recipiat unusquisque quod proprium est.

Ex eadem epistola ad nicetam. Quod non probatur esse culpabilis qui uxorem capti-
uam. Nec tam culpabilis ueluti in matrimonium non videtur esse sorores.
ceterum etiam quam alieni uiris perceptor quod persona eius mariti qui iam
non esse estimabat adsuper sit. sic enim multa que ad eos qui in
captiuitate ducti sunt pertinebant. Inuis alienum transire po-
tuerunt. et tamen plenum iusticie est ut is de reuersis propria re-
formetur. Quod in mancipiis et magis aut etiam in domibus ac po-
ssessionibus recte seruatur quanto magis in coniugiis re diinte-
gratione faciendum sit ut quod bellica necessitate turbatum est
pacis remedio reformetur.

174 2